

ROVDYRINNSTILLING TIL DET VERSTE FOR ROVDYRENE

Innstillingen fra energi- og miljøkomiteen om rovvilt i norsk natur er et svik mot de store rovdyra våre. Innstillingen foreslår en sone for ulv i et område av landet der hvor det er mest veier, hvor det flest folk og størst mulighet for kontakt og konfrontasjon mellom folk og ulv

De milevide og øde skogsområdene nord for Elverum inn mot svenskegrensen, hvor det er overproduksjon av elg skal være stengt for ulv. De store skogsområdene i Trøndelagsfylkene mot svenskegrensen er utelatt. Likeså Finnmarksvidda, hvor ulven levde side om side med den samiske befolkningen helt opp til begynnelsen av 1950-tallet, da de få gjenlevende familiegruppene ble utryddet med automatvåpen fra fly.

Det denne svikpolitikken legger opp til er dårligst mulig overlevelsesmuligheter for noen få eksemplarer, og kan bare karakteriseres som et propagandavedtak for at politikerne kan si "se, hvor flinke vi er til å bevare ulven i Norge".

Den nye ulvesonen er utelukkende et resultat av et politisk kompromiss, for å sikre enkelte komitedeleggere gjenvalg i sine valgdistrikter, og å skaffe mer penger til kommunekassene fra staten. Innstillingen mangler totalt faglig begrunnelse. I tillegg kommer det faktum at rovdyr ikke forstår politiske kompromisser og vandrer der de finner naturlige levevilkår.

Bestandsmålene og tilholdsstedene som er satt for gaupe, jerv og bjørn er satt på samme svikeyfulle og feige grunnlag. Bestandsmålet for gaupe er satt ut fra et historisk lavmål, og er for lite til at bestandene er levedyktig. Jerven er behandlet på samme måte; noen få spredte ynglinger, for at politikerne kan vise til at den fremdeles ikke er utryddet.

Spesielt negativt er det at innstillingen legger opp til at den nåværende erstatningsordningen, hvor tapte dyr erstattes i etterkant, beholdes. Det er en ordning som premierer tap, i stedet for at det legges opp til en ordning som knesetter prinsippet om at det er den enkelte husdyreiers ansvar å sørge for at dyrene

ikke blir tatt av rovdyr. Ordningen vil føre til et vedvarende press for å redusere bestandene mest mulig, fordi husdyreieren ikke får noe incitament til å beskytte dyrene bedre, samtidig som man fortsetter den nåværende strategi med å begrense tap ved å slakte ned rovdyrstammene.

Den menneskelige kultur er bare bærekraftig dersom den er i stand til å forholde seg til de rammebetingelser som naturen og dens livsformer utgjør. Da den norske husdyrtradisjonen oppsto, levde og skapte verdier, var rovdyrstammene landsomfattende og mange, mange ganger større enn i dag. Det er feil å hevde at husdyrdrift og ferdsl i naturen er uforenlig med rovdyr, slik det ekstremistiske minoritetsbygdenorge hevder.

Å kreve at viltlevende dyrearter og natursystemer skal utryddes, minimaliseres til under eksistensminimum og omformes etter krav fra et ekstremistisk mindretall av befolkningen er det samme som å kreve at disse holdningene skal ha fortrinnsrett fremfor naturlige utviklede økosystemer. Det er å fortrenge naturen og ødelegge vår felles naturarv. All form for naturvern må bygge på denne erkjennelsen.

Natursystemenes verdi og vår respekt for det levende livet må bygge på erkjennelse av naturens og dyrelivets egenverdi. Vår aksept av økosystemene må ikke være avhengig av eventuell kortsiktig nytteverdi for minoritetsgrupper.

Naturarven, og med den også rovdyrene, er enn felles arv for hele befolkningen, og må ikke forvaltes bort av lokale særinteresser.

Det innstillingen fra energi- og miljøkomiteen legger opp til for rovdyrene våre, er det stikk motsatte av naturvern. Det er fordekt faunafacisme.

Fellesaksjonen for ulv (FFU)

Ole R. Paulsen